

STOCKHOLMS STAD	
Kommunstyrelsen	
KF/KS Kansli	
Ink.	2011 -03- 14
Dnr:	332-635/2001
Till:	22

Motion av Karin Rågsjö och Måns Almqvist (båda V) om ökad jämlikhet, minskad segregation och goda uppväxtvillkor för barn och unga

I Stockholm har vi en galopperande segregering. Bostadspolitiken, utbildningspolitiken, arbetsmarknadspolitiken och den nuvarande regeringens fördelningspolitik har bidragit till att Stockholm nu är en delad stad. Segregationen har fördjupats särskilt mellan innerstaden och förorterna. Dessutom har den högerstyrda politiken i Stockholms stad ytterligare ökat ojämlikheten, bland annat genom att minska den socioekonomiska omfördelningen i förskolan och skolan. Detta slår hårt mot barn och ungdomar.

Högeralliansen i Stockholm har mycket tydligt angett färdriktningen; att sälja ut 22 000 lägenheter och nu fortsätta med utförsäljningen har varit ett ideologiskt mål helt utan att ta hänsyn till konsekvenserna. Med omvandlingen har vi en stad med djupa klyftor som avspeglar sig i resultaten i skolan, utbildning, trygghet och arbetslöshet. De sociala skillnaderna ökar mellan olika delar av staden och det finns allt färre områden med en blandning av hög- och låginkomsttagare.

Konsekvenserna av den förda politiken drabbar alla Stockholmare men främst de unga som idag inte kan räkna med att få en lägenhet, har svårt att få jobb och inte har fått tillräcklig hjälp för att kunna söka till gymnasiet. En segregerad stad innebär även en fastlåsnings i arbetslöshet, svag ekonomi, utlåsnings från högre utbildning samt sociala problem.

En grupp som drabbas hårt är barnen, familjebakgrunden har en större betydelse för studieresultaten idag än 1990. Föräldrars inkomst och utbildning är viktig för hur väl barnen lyckas i skolan; försämrade föräldrarnas villkor riskerar även barnens villkor att försämrade. I innerstaden är det inte en enda elev som saknar betyg i samtliga ämnen i årskurs 9 till skillnad från 3 procent i Farsta och i Spånga Tensta. Andelen elever som har nått målet i alla ämnen i årskurs 9 varierar kraftigt visar en genomgång vårterminen 2010, 96,9 procent av eleverna i Högländsskolan jämfört med 27,6 procent i Hjulstaskolan. Detta är inte försvarbart. Det är uppenbart att skillnaderna genomgående är så stora att det kommer att påverka många elevers möjlighet till gymnasieutbildning och därmed möjligheter till högre studier. Dessutom visar alla tänkbara undersökningar att möjligheterna att få arbete är minimal för de ungdomar som saknar gymnasieutbildning. Utbildningen är idag klart segregerad. Det saknas idag tillräckliga resurser för att på ett framgångsrikt sätt genomföra skolstrategin för skolutveckling i Söderort och på Järvafältet. Att skillnaderna är så stora som rapporterna visar är mycket oroväckande för den sociala infrastrukturen.

På område efter område kan vi se hur klassamhället förstärks. På Kungsholmen har den totala arbetslösheten minskat med 22 procent medan den har ökat med 4 procent i Rinkeby-Kista. Bilden av arbetslösheten är glasklar. Den är klassorienterad och det krävs stora insatser om inte en generation unga arbetslösa ska fastna i långvarig arbetslöshet. Det är även tydligt att

arbetslösa ungdomar i hem där föräldrarna kan försörja dem hamnar på den "vanliga" arbetsförmedlingen medan ungdomar som har föräldrar med försörjningsstöd får gå till jobbtorgen. En segregering i sig. Risken är stor att den unga utan utbildning med försörjningsstöd fastnar i ett "bollande" mellan jobbtorg och praktikplats.

Trots vetskapen har högeralliansen i Stockholm blundat för att ungdomar som inte går i skolan eller arbetar bara driver omkring. Ingen vet i dag hur många de är och det finns inte heller efter fyra år några metoder eller strategier för att nå dessa ungdomar. Att vara så långt utanför samhället och inte få adekvat hjälp är ett misslyckande och bidrar till en tydlig segregering och hög risk för en ökad social problematik.

Högeralliansens politik har snabbt monterat ner grunderna för en integrerad stad byggd på allas rätt till bostad, arbete och utbildning. Nu måste vi vända trenden mot en mer jämlik stad; det tjänar hela Stockholm på.

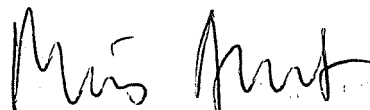
Kommunfullmäktige föreslås därför besluta följande

1. Tillsätta en tvärsektoriell utredning som granskar de socioekonomiska konsekvenserna av en ökad segregering inom utbildning, arbetsmarknad och socialtjänst med tonvikt på utvecklingen för barn och ungdomar.
2. Komma med förslag om hur jämlikheten i staden kan öka och segregationen minska i alla delar av staden med tonvikt på att stärka barns och ungdomars förutsättningar till goda uppväxtvillkor.

Stockholm den 14 mars 2011

Karin Rågsjö (V)

Måns Almqvist (V)